

EduAkademia.pl

prace naukowe na zlecenie

Konspekt-pracy-licencjackiej-93

TEORETYCZNA PRACA DYPLOMOWA

Wymagania szczegółowe:

Wymagania regulaminowe:

- Praca jest napisana samodzielnie, pod kierunkiem promotora.
- Praca przed dopuszczeniem do egzaminu jest sprawdzana pod kątem plagiatu.
- Praca jest omawiana i oceniana podczas egzaminu dyplomowego.
- Praca musi spełniać kryteria formalne i merytoryczne, właściwe dla danego kierunku i specjalności studiów.

Wymagania merytoryczne:

- Praca musi zawierać wyraźnie określony problem badawczy (temat pracy).
- Praca nie może być tylko opisem (streszczeniem, omówieniem) danego problemu badawczego, lecz powinna zawierać wyraźnie sformułowaną tezę z nim związaną.

-Argumentacja na rzecz przyjętej tezy (lub przeciwko niej) powinna zawierać odwołania do literatury związanej z tematem pracy.

-Praca musi zawierać wnioski ustalone przy wykorzystaniu literatury i badań własnych.

Układ pracy:

Strona tytułowa.

Oświadczenie.

Spis treści.

Wstęp.

Rozdziały i podrozdziały.

Bibliografia (wykaz cytowanej literatury, w porządku alfabetycznym).

Ewentualne załączniki, wykaz ew. ilustracji itp.

Wymagania edytorskie:

Praca powinna być napisana na papierze formatu A4, jednostronnie (za wyjątkiem egzemplarza przeznaczonego do archiwum, który powinien być wydrukowany dwustronnie), pojedyncza kolumna tekstu na stronie, tekst wyjustowany (wyrównanie do obu marginesów), interlinia: 1,5 wiersza.

Numeracja stron rozpoczyna się od spisu treści.

Marginesy:

-strona pierwsza / tytułowa/ górny: 4,5cm, dolny: 2,5cm,

-pozostałe strony, górny: 2,5cm, dolny: 2,5cm,

lewy: na stronach nieparzystych 3cm, na stronach parzystych 1,5cm,

prawy: na stronach nieparzystych 1,5cm, na stronach parzystych 3cm.

Ilość znaków tekstu teoretycznej pracy dyplomowej musi wynosić:

minimum 80 tysięcy dla prac licencjackich pisanych w Międzywydziałowym Instytucie Nauk o Sztuce

minimum 140 tysięcy znaków dla prac magisterskich pisanych w Międzywydziałowy

Instytucie Nauk o Sztuce

minimum 22 tysiące znaków dla prac pisanych na pozostałych Wydziałach (poszczególne Wydziały mogą podnieść dolny limit.

Ilość cytowań nie powinna/może przekraczać 20% objętości całości tekstu pracy.

Praca powinna być opatrzona przypisami i zawierać bibliografię.

Formatowanie tekstu pracy:

Numeracja stron automatyczna – położenie numeru w dole strony, wyrównanie zewnętrzne.

Pierwsza strona bez numeru – strona tytułowa / wzór w załączniku nr 1/.

Druga strona - oświadczenie autora pracy /wzór w załączniku nr 2/, zamieszcza się jako następną stronę po tytułowej już numerowaną jako 2.

Trzecia strona zawiera spis treści. Uwzględnia się na niej wszystkie części składowe pracy od rozdziałów, przez podrozdziały, po ewentualnie dalszy podział ze wskazaniem stron na których się rozpoczynają. Spis treści kończą zestawienia w formie: Spisu literatury (w kolejności alfabetycznej przy czym strony internetowe podaje się na końcu). Całość kończy spis załączników.

Teoretyczną pracę licencjacką rozpoczyna wstęp zawierający ogólne wprowadzenie i uzasadnienie wyboru pracy, cel i zakres pracy. Prócz tego we wstępie można zawrzeć uwagi metodologiczne oraz przedstawić stan badań i omówić literaturę przedmiotu. Po tym następują kolejne rozdziały. Prace kończy zakończenie.

Strona tytułowa pracy licencjackiej powinna zawierać (wg zał. wzoru nr 1):

Logo Akademii Sztuk Pięknych.

Nazwę Wydziału/Instytutu oraz kierunek studiów (wielkie litery, czcionka Verdana, 14 pkt, pogrubiona).
Imię i nazwisko autora pracy (czcionka Verdana, 16 pkt, pogrubiona).

Nr albumu (czcionka Verdana, 12 pkt, pogrubiona).

Tytuł pracy dyplomowej w środkowej części strony tytułowej (czcionka Verdana, kursywa, 16 pkt, pogrubiona).

Imię i nazwisko promotora (czcionka Verdana, 14 pkt, pogrubiona).

Napis: Gdańsk oraz rok obrony teoretycznej pracy dyplomowej (czcionka Verdana, kursywa, 14 pkt, pogrubiona).

Podpis promotora pracy licencjackiej, oznaczający akceptację pracy.

Podpis studenta.

Tekst zasadniczy:

Czcionka tekstu - Times New Roman „12”, niepogrubiona.

Interlinia 1,5 wiersza.

Odstęp między wyrazami - jedna spacja.

Automatyczne dzielenie wyrazów.

Koniec wiersza nie może być zakończony pojedynczą literą lub spójnikiem. Należy je przenieść do następnego wiersza za pomocą „twardej spacji”, (klawisz: Ctrl + Shift

+spacja).

Tytuł rozdziału Times New Roman „13”, pogrubiony na początku strony.

Tytuł podrozdziału Times New Roman „12”, pogrubiony pisany od nowego wiersza w ciągu tekstu rozdziału.

Pierwszy wiersz - wcięcie specjalne 0,5 - akapity konsekwentnie w całej pracy.

Akapity są związane z omawianym zagadnieniem, a więc nie powinny poprzedzać fragmentu jednozdaniowego.

Ustala się stałą wartości wielkości wcięcia przy wyliczaniu zagadnień.

Powinno unikać się stosowania podkreśleń.

Cudzysłówów powinno stosować się głównie w odniesieniu do cytatów.

Tabele należy numerować w kolejności w całej pracy, ich opis umieszcza się nad tabelą.

Reprodukcje należy numerować w kolejności w całej pracy, ich opis umieszcza się pod reprodukcją.

Tabele i reprodukcje nie mogą być dzielone stronami. Wraz z tytułem muszą być sformatowane w całości na stronie.

Zasady redagowania tekstu teoretycznej pracy dyplomowej:

Interpunkcja

Stosujemy pojedyncze spacje po kropkach, przecinkach, dwukropkach, średnikach etc. Nie stosujemy spacji przed pytajnikiem i wykrzyknikiem czy przed znakiem zamknięcia cytatu. Nie ma spacji między znakiem waluty a kwotą (\$45.000). Używamy kropek lub przecinków do zapisu liczb tysięcy, etc. (10.000, 0.15).

Czas

Preferujemy użycie systemu 24-godzinnego (np. 08:00, 13:30).

Data

Daty piszemy w następującym porządku: poniedziałek, 16 października 2000 (bez przecinków między miesiącem i rokiem). Stulecia zapisujemy w pełnym brzmieniu: dwudziesty wiek. Nie stosujemy cyfr dla określeń typu: lata trzydzieste.

Kursywa

Powinno się unikać nadmiernego stosowania wyróżnienia kursywą. Kursywą piszemy wszystkie tytuły książek, tytuły wystaw, sztuk, filmów, programów radiowych i telewizyjnych, utworów tanecznych i teatralnych, poematów, instalacji, obrazów i rzeźb; symbole zmiennych matematycznych; obce słowa i zwroty, które nie są w potocznym użyciu, takie jak in situ, par excellence.

Nie-kursywą

Tytuły rozdziałów i artykułów zapisujemy czcionką prostą w cudzysłowie.

Pisownia angielska

Preferujemy pisownię stosowaną w nowym wydaniu Concise Oxford English Dictionary (www.askoxford.com/) i zgodną z Oxford Dictionary for Writers and Editors.

Nazwiska

Osoby (autorzy, twórcy, redaktorzy itp.): podajemy tylko inicjał imienia i nazwisko w pełnym brzmieniu.

Cytaty

Cytowane w tekście i przypisach fragmenty innych prac, dokumentów bądź edycji źródłowych oddajemy czcionką prostą, biorąc całość w cudzysłów. "Cytat >>wewnątrz<< cytatu" ujmujemy w cudzysłów ostrokątny, ostrzami skierowany do środka. Wszystkie cytaty należy opatrzyć przypisem wskazującym autora cytowanego tekstu oraz źródło, z którego cytat pochodzi. Przypis wskazujący źródło cytatu powinien wyglądać następująco:

Autor (imię-tylko inicjał oraz nazwisko w pełnym brzmieniu), tytuł (pisany kursywą), wydawca (opcjonalnie) miejsce i rok wydania, skrót numer strony (s.) -spacja-liczba określająca numer strony.

np.: C.Frejlich, D.Lisik, Polish Design: Uncut, Instytut Adama Mickiewicza, Warszawa 2013, s. 219.

Tak powinien być skonstruowany przypis, kiedy cytat z danego źródła pojawia się w pracy po raz pierwszy. Natomiast jeżeli odwołujemy się do tej samej pozycji kolejny raz wówczas używamy zapisu skrótowego:

np.: C. Frejlich, D. Lisik, dz. cyt., s. 221.
zamiast dz. cyt. można stosować op. cit.

Jeżeli w kolejnym przypisie odwołujemy się do tej samej publikacji wówczas piszemy:

np.: tamże, s. 12. (zamiast tamże można stosować: ibidem, s. 12.).

Jeżeli przytaczamy więcej niż jedną pozycję danego autora, zamiast zapisu: C. Frejlich, D. Lisik, op. s. 221., stosujemy: inicjał imienia, nazwisko autora, początek tytułu (kursywą), trzy kropki,

przecinek, oznaczenie strony

np.: C.Frejlich, D.Lisik, Polish..., s. 219.

Dla oznaczenia opuszczonych fragmentów w cytacie używamy trzykropka w nawiasie z pojedynczą spacją przed i po (...). Stosowanie tego zabiegu na początku cytatu lub na jego końcu jest dopuszczalne jedynie w wypadkach, w których wymaga tego sens cytowanej wypowiedzi.

Przypisy

Przypisy powinny mieć numerację ciągłą w obrębie całej pracy. Przypisy są umieszczane u dołu strony i powinny obejmować wyłącznie pozycje zacytowane w pracy. Data cytowanej publikacji musi być datą źródła,

do którego się odwołujemy. Zapis cytowanej pozycji powinien zawierać inicjał imienia i nazwisko autora lub redaktora, tytuł dzieła (kursywą), (miejsce: nazwę wydawnictwa, rok wydania), numer strony której dotyczy przypis.

Każdy materiał w Internecie ma autora – ewentualnie jest to „Autor nieznany”. Dlatego materiał z Internetu oznacza się w sposób następujący:

K. Łuczak-Surówka, Serce do wina. THE HEART Design by Kosmos Project, „DESIGNED BY PL”, Dostępny w internecie: <http://designaby.pl/kolekcja/1/serce-do-wina>, [dostęp: 2014.10.10].

Gdyby autor był nieznany (nie byłby oznaczony), wówczas zapis w przypisie wyglądałby następująco:

NN., Serce do wina. THE HEART Design by Kosmos Project, „DESIGNED BY PL”, Dostępny w internecie: [http:// http://designaby.pl/kolekcja/1/serce-do-wina](http://designaby.pl/kolekcja/1/serce-do-wina), [dostęp: 2014.10.10].

Praca zbiorowa: tytuł dzieła, inicjał imienia i nazwisko redaktora/ów – dopisujemy następujące

sformułowanie: (red.), nazwę wydawnictwa, miejsce i rok wydania, numer strony, której dotyczy przypis. (np.: s.69).

Rzeczy niepospolite. Polscy projektanci XX wieku, Czesława Frejlich (red.), „2 + 3D”, Kraków 2013.

Praca będąca częścią większej całości: inicjał imienia i nazwisko autora, "tytuł rozdziału,"

[w:] tytuł dzieła, red. inicjał imienia i nazwisko redaktora/ów, (nazwę wydawnictwa, miejsce i rok wydania), numer strony której dotyczy przypis (np.: s.69).

Artykuł w czasopiśmie: inicjał imienia i nazwisko autora, tytuł artykułu, „tytuł czasopisma” (podany w cudzysłowie), numer, (rok): numer strony której dotyczy przypis.

Jeśli cytujemy gazetę lokalną, która nie ma miasta w tytule, piszemy [miasto w nawiasie kwadratowym (ale nie kursywą)] po tytule gazety.

Jeśli cytujemy niepublikowane prace naukowe, referaty, dysertacje to podajemy (rodzaj pracy, miejsce, datę powstania), numer strony której dotyczy przypis.

Jeśli cytujemy tekst z katalogu wystawy to na końcu po kropce kończącej przypis podajemy informację. Kat. wyst.

Jung B., Wolińska M., Konfrontacja z porcelaną, „2+3D”, nr 7 (II/2003), s. 46-49

Cytowanie powtórne; dwa rodzaje:

Przykład 1.

1. I. Kant, Krytyka czystego rozumu, tłum. Roman Ingarden, (po tytule konieczne imię inazwisko tłumacza), Warszawa 1986, s.126.

2. tamże s.127. (zamiast tamże może być ibidem lub ibid.)

Przykład 2.

1.I. Kant, Krytyka czystego rozumu, tł. R. Ingarden, s.126, Warszawa 1986, s. 73.

2.R. Ingarden, O dziele literackim, [w:] I. Kant, Krytyka czystego rozumu, tł. R. Ingarden, s.126, Warszawa 1986, s. 15.

3.I. Kant, dz. cyt. , s.126. (zamiast dz. cyt. może być op. cit.).

4.tamże, s. 134. (jeżeli odnosimy się do tej samej pozycji co w poprzednim przypisie)

Katalogi wystaw

W przypadku katalogów i broszur wystaw zaczynamy od tytułu wystawy i informujemy o miejscu i czasie trwania wydarzenia, podajemy również redaktora katalogu, miejsce i rok wydania.

Young Creative Poland – 4 Years on, London Design Festival 16-22.09.2013, oprac. Jeżowska K., Miller-Lovegrove M., Pietrzyk-Simone A.,

Dodatkowe uwagi edycyjne:

Tytuły książek i artykułów zapisujemy kursywą. Na przykład: Dizajn dla realnego świata.

Tytuły czasopism zapisujemy w cudzysłowie. Na przykład: „2+3D”.

Tytuły rozdziałów książek, artykułów, filmów, gier zapisujemy w cudzysłowie. Na przykład: „Dirty Dancing”.

Jeżeli w pracy przywołujemy jakąś osobę po raz pierwszy, wówczas zapisujemy pełne brzmienie imion i nazwisk. Np.: Chris Niedenthal. Później można stosować już tylko Niedenthal.

Zasady tworzenia bibliografii:

Bibliografia powinien znaleźć się na końcu teoretycznej pracy dyplomowej.

Bibliografia powinna (generalnie) zawierać wykaz cytowanych w tekście pozycji.

W wykazie muszą być zamieszczone nazwiska i inicjały imion wszystkich autorów danej pracy, niezależnie od ich liczby.

Spis piśmiennictwa musi być sporządzony w porządku alfabetycznym wg nazwisk.

W sytuacji, gdy prac danego autora jest więcej niż jedna, układamy je według tytułów stosując zasadę kolejności alfabetycznej.

Jeśli wymieniana praca posiada więcej niż jednego autora, ich nazwiska są wymieniane w kolejności alfabetycznej.

W przypadku prac zbiorowych bez podanego redaktora wpisujemy tylko tytuł pracy i pozycje takie

zamieszczamy na końcu bibliografii, również w porządku alfabetycznym, ale według tytułów prac.

W zapisie bibliograficznym nie podajemy stron.

Wszystkie przypisy oraz zawarte w bibliografii dane muszą kończyć się kropką (przypis też jest zdaniem).

Pozycje w bibliografii nie są numerowane.